

1) **MS U17 „99“**
Zaragoza (Španělsko)
22.6. – 2.7.2016

2) Nominace:

Vitulová Tereza (SŠMH Brno)
Tomancová Barbora (SŠMH Brno)
Šípková Veronika (USK Praha)
Smutná Adéla (SBŠ Ostrava)
Kopecká Anežka (BK Havířov/SBŠ Ostrava))
Rylichová Anna (Trutnov)
Voráčková Veronika (BK Strakonice)
Brabencová Kristýna (SŠMH Brno)
Pospíšilová Julie (Slovanka Praha)
Szczotková Karolína (SŠMH Brno)
Šotolová Karolína (Studánka Pardubice)
Rašková Natálie (BK Havířov / SBŠ Ostrava)

Realizační tým:

Trenér: Richard Fousek
Asistent: Robert Landa
Vedoucí družstva: Ondřej Švec
Masér: Pavel Procházka
Fyzioterapeut: Barbora Šedivcová
Lékař: MUDr. Milan Urban

3) Přehled výsledků ČR, konečné pořadí

Základní skupina:

ČR x Itálie **57 : 59** (10:15, 26:26, 39:46)

ČR x USA **63 : 72** (12:20, 23:33, 46:53)

ČR x Korea **92 : 54** (24:16, 38:27, 60:36)

V základní skupině jsme skončili na 3. místě

Osmifinále:

ČR x Portugalsko **49 : 31** (11:13, 19:17, 33:27)

Čtvrtfinále:

ČR x Austrálie **53 : 83** (12:11, 27:31, 38:56)

Skupina o 5. - 8. místo:

ČR x Francie **62 : 55** (11:19, 23:33, 47:46)

Utkání o 5. místo:

ČR x Španělsko **63 : 51** (15:18, 35:33, 42:47)

Konečné pořadí MS:

Austrálie
Itálie
USA
Čína
Česká republika
Španělsko
Kanada
Francie
Japonsko
Lotyšsko
Mali
Portugalsko
Brazílie
Mexiko
Korea

4) Zhodnocení herního výkonu družstva:

příprava – od února jsme absolvovali 8 srazů – 7 VT (38 tréninkových dní) + 1 mezinárodní turnaj (celá příprava je důkladně popsána ve Zprávě z přípravy družstev U16 a U17). Odehráli jsme devět přípravných zápasů, z nichž zpětně jednoznačně vyčnívá výhra nad pozdějšími mistryněmi světa z Austrálie v Děčíně 16. 6. 2016. Výsledky z přípravy společně s průběžným skautingem ostatních družstev nás naplňovaly mírným optimismem, na druhou stranu jsme věděli, že jsme nalosováni do nejtěžší skupiny.

Po konzultacích s několika trenéry zahraničních týmů se situace i nadále jeví tak, že na světě není moc družstev, která by se připravovala intenzivněji. Příprava našeho výběru patří mezi špičkové – jak rozsahem tréninkových možností, tak počtem přípravných zápasů.

Útok – navázali jsme na práci z minulého roku a dále jsme rozvíjeli souhru v útoku. Vyhodnocením posledních ME a vzhledem ke složení týmu (menší pivotmanky, subtilní, ale výborně rychlostně disponované hráčky na pozici 2,3 a 4, klidné a jisté rozehrávačky) jsme se maximálně snažili o to, aby dominantním systémem byl rychlý protiútok zakončení ideálně po zisku situací 1/0, nebo po zisku či doskoku přesilovou situací, popřípadě nacvičenou, otevřenou dohrávkou rychlého protiútoku. Výsledek tohoto záměru potvrdil samotný průběh i celkový výsledek našeho týmu na MS - bylo pro nás jednodušší dosáhnout koše z RP, než se těžce prosazovat z postupného útoku proti výškově a váhově lépe disponovaným soupeřům. Nácvičku RP jsme v průběhu přípravy věnovali hodně času, hráčky po roce o něco lépe vyhodnocovaly situace (kdy je výhodný atak / kdy je výhodné roztáhnout hru do šířky a pustit míč na druhou stranu hry). V postupném útoku jsme se snažili využít zejména střelecké disponovanosti hráček - Šotolová, Pospíšilová, Voráčková (i Sczotková, která se bohužel neprosazovala) jsou hráčkami s dobrou úspěšností střelby. X-faktorem naší hry byla určitě střelba pivotů z dlouhé vzdálenosti (Smutná, Tomancová i Vitulová)

zaznamenávaly důležité koše z dlouhé vzdálenosti, často trojkové). Proto jsme u většiny útočných systémů volili postavení jedné pivotmanky pod košem a druhé nad úrovní trojky. Silnou stránkou naší hry byla schopnost hry 1-1 čelem ke koši, a i když byla situace na MS oproti ME v tomto ohledu výrazně složitější, hráčky Brabencová, Voráčková (i přes značné výkonnostní výkyvy) a Šípová (i přes zranění) jsou hráčkami s dobrým pohybovým a rychlostním potenciálem a svými úniky se dokázaly prosadit, nebo vytvářely dobré střelecké pozice pro spoluhráčky.

Při individuálním srovnání nás od medailových pozic dělila zejména fyzická vybavenost našich hráček. V tomto ohledu byly v nejtěžší situaci naše klasické pivotmanky Vitulová a Tomancová. Jejich soupeřky (zejména USA, Austrálie, ale i Francie) byly na postu centrů vyšší, odolnější a více přivyklé kontaktu. Klasická pivotmanská hra zády ke koši 1-1 z naší strany téměř neexistovala. Nicméně hráčky na pozicích pivotů byly alespoň z celoročního drilu zvyklé chodit agresivně na útočný doskok a cloněním vytvářet střelecké pozice pro hráčky na perimetru.

Při vytváření útočné hry družstva jsme vycházeli z naší obranné filosofie, ovšem oproti loňské sezóně jsme se více zaměřili i na hru do zónové obrany a nácvik pohybu proti celoplošným obranám.

V repertoáru jsme měli 8 variant postupného útoku proti osobní obraně, 3 proti zónové obraně, 3 varianty dohrávání RP, 3 auty z koncové a 3 z postranní čáry.

obrana – znovu jsme trpělivě a pečlivě pracovali zejména na kvalitní, chytré osobní obraně na třetině hřiště (individuální činnosti – obrana hráčky při uvolnění pro míč, následné povinnosti při obraně hráčky s míčem, rutinní kombinace dvou a tří hráček, poctivé odstupování na slabé straně, obrana pivotmanek zepředu, obranný box out). Nejvíce jsme se věnovali obraně pick'n rollů (tuto herní situaci byly hráčky, bránící hráčku s míčem, schopné řešit dle postavení clonící pivotmanky – při vysoké cloně spodem, při cloně na úrovni trojkové čáry nad clonou – pivotmanky v těchto situacích spíše pasivněji bránily nájezd driblující hráčky. Díky pohyblivým pivotmankám jsme mohli efektivně přebírat, na sideline pick'n roll byly hráčky schopné použít „baseline systém“). Zejména z důvodů ofenzivních jsme více času věnovali práci na zónové obraně (posunech, vykrývání prostorů, práci rukou, doskakování), do našeho obranného portfolia jsme přidali i celoplošné osobní a zónové systémy.

Vzhledem k typovému složení našeho družstva se jako nejefektivnější obrana ukázala agresivní obrana na třetině hřiště, která rezultovala v zisky, nebo doskočené míče s následnou vysokou šancí založení rychlého protiútoku. Z taktických důvodů (pro zneklidnění a znesnadnění útočné kombinace soupeře) jsme oproti loňské sezóně používali i zónovou obranu a po mrtvém míči i celoplošné obrany, které v našem podání nevedly k ziskům, ale za to pravidelně soupeře minimálně zpomalily a zkomplikovaly našim oponentům rozehru postupného útoku.

pozitiva –

široká rotace: přesto, že zápasový program MS byl k hráčkám oproti ME milosrdnější, bylo pro nás velmi důležité, že jsme ve všech zápasech mohli vycházet ze široké rotace hráček. Pravidelné střídání udržovalo svižnou hru, hráčky dokázaly postupně navyšovat tempo a dá se říci, že všechna vítězství

našeho výběru se rodila právě v druhých poločasech. Zároveň bylo patrné, že naše hráčky jsou dobře kondičně vybaveny.

RP – povinností všech našich hráček bylo zakládání rychlého protiútoky a svižný přechod na útočnou polovinu. Tento náš záměr byl efektivní již na ME a i na MS jsme z něho úspěšně těžili

četnost zakončení – podobně jako na ME neoplývalo naše družstvo vysokým procentem zakončení, ovšem dokázali jsme si „vypomoci“ vyšší četností střel – hráčky byly neustále nabádány k aktivitě a k odvaze skórovat, naopak pod kritikou se octly ty, které přecházely střelecké pozice, možnosti k ataku vnitřního prostoru, nebo se vyhýbaly zakončení zpod koše

doskok – přestože jsme ve statistikách již nedominovali tak jako na ME (přeci jen konkurovat somatotypům hráček z USA, Austrálie, ale i Francie není jednoduché), mohli jsme se (díky pravidelným tréninkovým drilům a neustálé motivaci k doskakování a box outu) o doskok opřít

taktická připravenost – naše hráčky jsou v porovnání s ostatními celky MS U17 nejlépe takticky vybaveny. Chytrost v obraně znesnadňovala soupeřkám postupný útok, pestré systémy postupného útoku nám pomohly zvýraznit silné stránky a skrýt slabiny hráček. Družstvo velmi inteligentně reagovalo i na změny obran, popřípadě další taktické herní prvky

týmový duch a sebevědomí – družstvo vystupovalo v zápasech velmi jednotně, dokázalo se intenzivně a bouřlivě podporovat, celá lavička bylo připravená a soustředěná zasáhnout do hry. Bořily tím zažité představy o českých výběrech.

negativa –

páté místo je úspěchem, přesto jsme mohli pomýšlet na medailové umístění. Vždyť mistryně světa z Austrálie jsme dokázali v jednom ze čtyř letošních vzájemných střetnutí porazit, vicemistryně z Itálie jsou s naším výběrem na stejné úrovni (loňské vzájemné semifinále na ME bylo předčasným finále), se třetími Američankami jsme hráli 25min vyrovnané utkání (a prohráli jsme o devět). Předpokládanou náročnost naší základní skupiny potvrdilo to, že v TOP5 na MS byly tři týmy z naší skupiny a vítězná Austrálie nás vyřadila ve čtvrtfinále. V cestě za lepším výsledkem nám stála nevyrovnanost výkonů v utkáních (Voráčková), celkový pokles výkonnosti (Vitulová, Szcotková) a zranění hráček (Šípová), které loňský tým táhly.

téměř všechny naše hráčky ztrácejí po fyzické stránce - kondičně, takticky i technicky jsou vybaveny výborně

5) Postřehy z herního výkonu ostatních družstev:

Bylo velice inspirativní sledovat herní styly světového basketbalu – každý kontinent je svým způsobem unikátní. Společné je hřiště, koše, pravidla, ale pojetí hry se významně liší dle možností, dispozic hráček a stupně rozvoje hry. Korejské (a podobně i japonské) hráčky se představily zónovou, celoplošnou, vysoce aktivní obranou se zdvojováním kdekoli, dokud jim síly stačily – pět

obránkyň na silné straně, rychlé přesuny po kurtu, zdvojování a vychytávání přihrávek rezultuje v zisky a snadné zakončení, pro menší hráčky tak ceněné. Útočně je tento asijský styl založený na individuálních kvalitách hráček – dobrá práce s míčem, dominantní nájezd z postavení pěti hráček na perimetru a zakončení, popřípadě vyhození na střelce. Neváhají, nepochybují, střílí. Nepolevují, jsou mentálně nezlomné. Podobný styl vyznává i Čína, ovšem tento tým byl postavem okolo 205cm vysoké pivotmanky, která podpořila hru doskokem a zakončením zpod koše po doskoku.

Herní styl USA je v útoku jednoznačně založen na přímočaré a extrémně fyzické hře 1/1, dohrávané mnohočetným doskokem. Hráčky čerpají především ze svých fyzických dispozic, kdy pivotmanky neoplývají z našeho pohledu vytríbenou technikou, ale za to jsou schopné se silou a zakončit. Perimetrové hráčky jsou v nájezdu vždy zpevněné, snesou a vyvolávají kontakt a jsou schopné se i přes foul prosadit. Kombinační hra prakticky neexistuje, spolupráce končí „druhou přihrávkou“. Po ní následuje hra 1/1. Rychlý protiútok (s výjimkou po zisku), ani celoplošnou obranu tým USA nevyužíval, obrana byla podobně jako útok založena na dobré, fyzické obraně 1/1, slabostranné hráčky zodpovědně odstupovaly. V některých úsecích tým USA využíval i zónu. Podobným, velmi kontaktním stylem hry se prezentovaly i jihoamerické výběry, ovšem tyto postrádaly větší množství talentu a dovedností.

Všechny špičkové evropské týmy dané kategorie mají jako svůj základní obranný systém osobní obranu na třetině hřiště. Itálie a zejména Španělsko mělo navíc v arsenálu zónový presink, kdy na hráčkách bylo patrné, že jsou k tomuto způsobu aktivní, celoplošné obrany vedeny dlouhodobě. Pokud osobní obrana nefunguje, uchylují se evropské celky k zóně. Útočný styl evropských družstev je vysoce kombinační, hráčky zvládají množství systémů, díky kterým jsou schopny si vytvořit snadné pozice k zakončení, popřípadě zvýraznit silné stránky a zakrýt slabiny hráček v útoku.

Kanada a zejména vítězná Austrálie pak byla jakýmsi průsečíkem mezi evropským a americkým pojetím hry. Individuálně i dispozičně vybavené hráčky, perfektní a vyvážená skladba týmu, k tomu střídme, ale efektivní útočné spolupráce, využití dispozic hráček (dynamika pohybu, vysoké hráčky) v celoplošné obraně.

6) Zhodnocení výkonnosti jednotlivých hráček:

Zásadní změny v celkovém projevu se nekonaly. Podobně jako na ME U16 jsme se mohli opřít o vyrovnanou lavičku bez dominantního lídra. V družstvech, která skončila v celkovém pořadí za námi, se objevovaly silné individuality, které ovšem zůstávaly v týmu osamoceny. Naše družstvo převyšovalo v průměru celky na 6. – 15. místě v technice, kondici a zejména v taktické vybavenosti.

Naše **pivotmanky** zakončovaly minimálně klasickou hrou zády ke koši (ale nebyly samy – hru 1/1 zády ke koši využíval a zvládal jen zlomek pivotmanek), ovšem byly schopné nájezdu ze střední vzdálenosti a hlavně trojkové střely (v rámci MS unikátní). Inteligentně se zapojovaly do spolupráce, stálou „bolestí“ bylo kontaktní a technický správné clonění a nezbytný box-out (pouhý poziční doskok na této úrovni nestačí).

Křídla potvrdila rychlost a dynamiku z minulé sezony a zejména od jejich aktivity se odvíjel základní kámen našeho útoku – rychlý přechod na útočnou polovinu a kýženě snadné zakončení. Opět velmi chytře řešil náš perimetr obranné kombinace. Slabou stránkou našich křídel je hra 1/1, kde ztrácely nikoli v technice, ale spíše v silovosti v zakončení.

Zodpovědná **rozehra** nás dotáhla až na celkové páté místo – ve světové konkurenci se ovšem naše hráčky střetly se silovějšími, vyššími a dynamičtějšími hráčkami na postu rozehrávaček.

7) Statistické ukazatele (TOP 8):

Statistické ukazatele nepřinášejí tak zajímavé údaje jako v minulé sezóně, nicméně pár dat je podstatných i potěšujících. Pozitivní jistě je, že naše hráčky si odnášejí z MS alespoň jedno vítězství – a to v úspěšnosti TH, kdy s úspěšností 77% jednoznačně dominovaly (druhá Austrálie 71%). Velmi podobně jako v minulé sezóně vyznívá statistika úspěšnosti střelby (celkově z pole 33% a 7. místo), kdy jsme si nižší procento bodově zefektivnili vyšší četností zakončení (první v četnosti a druzí v daných trojkách, pátí v četnosti a čtvrtí v daných dvojkách). Vzhledem k somatotypům našich soupeřek jsme skončili na sedmém místě na doskoku (ovšem první mezi Evropankami). Sympatické je i čtvrté místo na bloku a páté v asistencích. Ve výsledných statistických údajích se zúročila naše práce v trénincích i celkový herní záměr.

8) Zhodnocení práce RT:

Po několika letech doznal RT drobných změn, kdy na místě vedoucího družstva vystřídal velezkušeného matadora Zdeňka Švece jeho syn Ondřej, druhou změnou byla nucená výměna velkého srdce našeho týmu maséra Toníčka Schustera, za dva nové členy – fyzioterapeutku Barboru Šedivcovou a maséra Pavla Procházku.. Individuální přínos každého člena RT do společné práce je jedním z hlavních důvodů úspěšného fungování výběru i velkého klidu a pohody v týmu.

9) Zdravotní zpráva:

Fyzická připravenost a zdravotní stav všech hráček na MS U-17 ve Španělsku byla na velmi dobré úrovni. Během celého turnaje nedošlo k žádnému vážnějšímu zranění. U dvou hráček došlo k zažívacím potížím po rychlém vypití většího množství vody při dopingové kontrole. Po celou dobu turnaje byly ve stálé péči fyzioterapeutky a maséra především tři hráčky, které si své bolesti vezly již s sebou. Jednalo se o stav po luxaci palce ruky, chronické bolesti zad při skolioze s narůstajícími potížemi po námaze a bolesti holenní kosti po (velmi pravděpodobně) déle trvajícím přetížení DK. Všechny hráčky byly ale vždy připraveny nastoupit do zápasu. Po celý turnaj byly všechny hráčky v dobré psychické i fyzické kondici. Celý realizační team se snažil tento pozitivní stav hráček udržovat. Velkým pomocníkem pro doléčení chronických potíží hráček a pro zlepšení nově nastalých bolestivých symptomů byly lymfodrenážní kalhoty,

magnetotherapie a samozřejmě nepostradatelné šikovné ruce fyzioterapeutky a maséra.

Na závěr apeluji dbát na řádnou regeneraci a kompenzaci všech hráček během celé basketbalové sezóny, především u reprezentantek, které pracují často až do druhé poloviny srpna.

MUDr. Milan Urban (lékař týmu U17)

10) Poznatky, návrhy, doporučení:

obdobně jako v loňské sezoně se družstvo chovalo velmi chytře v obraně. Hráčky mezi sebou dobře komunikovaly, perimetr zodpovědně přebíral mezi malými hráčkami a díky pohyblivým pivotmankám na pozici čtyři bylo možné přebírat i s křídly.

navázali jsme na obranu pivotmanek zepředu spojenou s výrazným odstupováním ze slabé strany. Aktivní obrana na třetině hřiště a precizní vyplňování vnitřního prostoru vedlo k ziskům popřípadě k tomu, že soupeř často zakončoval v posledních vteřinách útoku. Dobrý doskok a zisky nám umožňovaly snadné zahájení RP a pro náš výběr tak žádané rychlé zakončení obranný pick'n roll jsme řešili většinou pomocí flat hatch. Toto řešení se ukázalo i na MS jako efektivní. Nicméně hráčky byly schopné dle pokynů i přebírat, nebo zahrát base-systém. V trénincích jsme se věnovali i dalším možnostem defenzivního řešení pick'n rollu, což se nám v zápasech vyplatilo v útočné fázi – hráčky nebyly překvapeny předskokem, nebo zdvojením a uměly na to reagovat. Tyto obranné principy ovšem nemají zvláště pivotmanky zažité a je třeba na nich dále pracovat.

vzhledem k somatotypům našich soupeřek jsme nemohli potvrdit dominanci na doskoku z evropské scény, nicméně dobrá tréninková práce a vedení k celkové aktivitě v této činnosti neslo své ovoce. Součástí naší herní strategie byla snaha o vyšší četnost zakončení, což se i díky aktivitě (i perimetrových hráček) na doskoku podařilo. Na obranném doskoku jsme nepropadli, nicméně, znovu zde musíme uvést, že: „obránný box out po dlouhé práci v přípravě relativně dobře fungoval, ale hráčky nemají tento návyk v krvi. Tento herní prvek je, zejména vzhledem k tělesné skladbě našich hráček, nezbytný pro další úspěchy výběrů.“ stálou motivaci a vedení vyžadovaly pivotmanky i v technice clonění. Hráčky nejsou na kontakt ve clonách (podobně jako v box outu) zvyklé. Trénink stavění clon a přijetí kontaktu ve cloně je klíčový pro rozvoj útočné spolupráce družstva. byt' základním kamenem našeho útoku byl rychlý přechod na útočnou polovinu s maximální snahou o rychlé zakončení, popřípadě navazující otevřenou dohrávkou RP, disponoval tým pestrou skladbou systémů postupného útoku. Tato pestrost nám zpětně umožnila i lepší orientaci v obranných systémech soupeřů – hráčky nebyly kombinacemi postupného útoku překvapeny a řešily je dle standardních zvyků z tréninku

oproti minulému roku jsme v trénincích více pracovali na celoplošné obraně a několikrát jsme ji i úspěšně použili v zápasech. Je ovšem nutno podotknout, že naše hráčky „nemají tento návyk v krvi“, nejsou zvyklé ze své herní praxe aktivně

bránit a zdvojovat po celém hřišti a v činnostech potřebných k nátlakové obraně zaostávají za národními výběry (zejména asijské týmy, ale také Austrálie), pro které je celoplošná (nejčastěji zónová) obrana standardním herním projevem. k většímu prosazení se a k tomu aby naše děvčata dokázala lépe využít své technické, i taktické dovednosti je třeba více pracovat na rozvoji dynamiky dolních končetin a celkově zpevnit a posílit tělo. Ustát fyzickou hru a učit se prosadit i přes kontakt v zakončení.

Závěrem: tento tým za dva roky dokázal „velký věci“ (1.místo EYOF, 1.místo ME, 5.místo MS). Přístup hráček ke všem povinnostem, stejně jako reprezentace , nejen v zápasech ale i na veřejnosti, byly vždy perfektní a příkladné. Ze strany RT obrovský respekt a poděkování všem hráčkám za tyto společně strávené dva roky.!!

V Brně, 31. 8. 2016

RT U17 ČR